

Alexander Puschkin,
К....

Я помню чудное мгновенье:
Передо мной явилась ты,
Как мимолетное виденье,
Как гений чистой красоты.

В томленьях грусти безнадежной,
В тревогах шумной суеты,
Звучал мне долго голос нежный,
И снились милые черты.

Шли годы. Бурь порыв мятежный
Рассеял прежние мечты.
И я забыл твой голос нежный,
Твои небесные черты.

В глуши, во мраке заточенья
Тянулись тихо дни мои
Без божества, без вдохновенья,
Без слез, без жизни, без любви.

Душе настало пробужденье:
И вот опять явилась ты,
Как мимолетное виденье,
Как гений чистой красоты.

...

Alexander Puschkin,
An ...

tradukita de Karoline Jänisch

Ein Augenblick ist mein gewesen:
Du standst vor mir mit einemal,
Ein rasch entfliegend Wunderwesen,
Der reinen Schönheit Ideal.

Im schmerzlich hoffnungslosen Sehnen,
Im ew'gen Lärm der Menschenschar,
Hört' ich die süße Stimme tönen,
Träumt' ich das milde Augenpaar.

Allein im Kampf mit dem Gesckicke
Und in der Jahre düstern Gang
Vergaß ich deine Engelsblicke
Und deiner Stimme süßen Klang.

Und lange Kerkertage kann't ich,
Es ward die Brust mir stumm und leer,
Für keine Gottheit mehr entbrannt' ich,
Nicht weint' ich, lebt' ich, liebt' ich mehr.

Es darf die Seele nun genesen:
Und du erscheinst zum zweitenmal,
Ein rasch entfliegend Wunderwesen,
Der reinen Schönheit Ideal.

...

Alexander Puschkin,
Al...

tradukita de Manfred Retzlaff

Esperantigo laŭ la rusa origina teksto.

Memoras ofte mi pri tio:
aperis iam vi al mi,
samkiel fuĝa mir-vizio,
de l' pura belo la geni'.

En la turmentoj de l' amaraĵ
afliktoj kaj melankoli'
aperis viaj trajtoj karaĵ,
la mildan voĉon aŭdis mi.

La jaroj pasis, forbloviĝis
subite tiuj sonĝoj ĉi,
la belaj trajtoj ekpaliĝis,
forĝesis vian voĉon mi.

Kviete pasis tagoj miaj
en la ekzil', sen emoci',
sen Dio, sen inspiroj iaĵ,
ne ploris, vivis, amis mi.

Vekiĝis nun animo mia,
kaj ree ekaperis vi,
samkiel fuĝa vid' vizia,
de l' pura belo la geni'.

...

И сердце бьется в упоенье,
И для него воскресли вновь
И божество и вдохновенье,
И жизнь, и слезы, и любовь.

Und wieder schlägt das Herz voll Weihe.
Sein Todesschlummer ist vorbei,
Für eine Gottheit glüht's auf's neue,
Es lebt, es weint, es liebt auf's neu.

Nun ree batas kun sentemo
en mia brusto mia kor',
inspir' revenis kaj kredemo
kaj viv' kaj am' kaj ree plor'.

Verkinto de tiu ĉi Rusa poemo estas ALEXANDER PUSCHKIN (*1799-05-26 – †1837-01-29).

Arg-305-616 (2005-04-22 16:27:34)

Traduko de la Rusa poemo "K..." de ALEXANDER PUSCHKIN (*1799-05-26 – †1837-01-29) *en la Germanan de* KAROLINE JÄNISCH (*Karolina Pawlowa*).

Arg-305-617 (2005-04-22 16:38:07)

Traduko de la Rusa poemo "K..." de ALEXANDER PUSCHKIN (*1799-05-26 – †1837-01-29) *en Esperanton de* MANFRED RETZLAFF (*1938-11-04) *en* 2006-09-20.

MR-153-6 / Arg-305-730 (2006-12-04 12:17:37)

*Esperantigis: Manfredo Ratislavo (Manfred Retzlaff, *04.11.1938) en Decembro de 2000 laŭ la origina rusalingva teksto.*